

Από το Νηπιαγωγείο στο Δημοτικό

Η μετάβαση του παιδιού από το νηπιαγωγείο στο Δημοτικό αποτελεί μια πολύ μεγάλη αλλαγή στη ζωή του και συνοδεύεται από ανάμεικτα συναισθήματα αναμονής αλλά και προσμονής, αγωνίας αλλά και ευχαρίστησης, φόβου και ανησυχίας, έλξης και αποχής για το καινούριο και άγνωστο. Τις περισσότερες φορές το παιδί θεωρεί το δημοτικό έναν άλλο κόσμο και ότι ένα αόρατο χέρι θα το πάρει από τη ζεστή φωλιά του νηπιαγωγείου, όπου όλα είναι κομμένα και ραμμένα στα μέτρα του, και θα το φέρει στην αίθουσα της Α' τάξης του Δημοτικού, όπου όλα είναι μεγάλα, μακρινά και καινούρια.

ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΕΠΗΡΕΑΖΟΥΝ ΤΗ ΜΕΤΑΒΑΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ;

Οι βασικοί θεσμοί που είναι υπεύθυνοι για το παιδί σε αυτή τη φάση της ζωής του, είναι η πολιτεία, οι γονείς και το σχολείο.

Η πολιτεία πρωτίστως είναι υπεύθυνη να γεφυρώσει το όποιο χάσμα υπάρχει ανάμεσα στις δυο βαθμίδες κυρίως μέσα από αναλυτικά Προγράμματα διδασκαλίας και την εφαρμογή πιλοτικών Προγραμμάτων μετάβασης των παιδιών από το Νηπιαγωγείο στο Δημοτικό. Τα τελευταία χρόνια ένας ικανός αριθμός Νηπιαγωγείων και Δημοτικών σχολείων, όπως και το 7^ο Δημοτικό Σχολείο Κιλκίς, εφαρμόζουν πιλοτικά Προγράμματα μετάβασης. Τα Προγράμματα αυτά περιλαμβάνουν μια σειρά από σχεδιασμένες δράσεις και από τις δύο εμπλεκόμενες πλευρές. Μέσα από τη συμμετοχή τους τα παιδιά, δεν είναι απλοί θεατές κάποιου γεγονότος που συμβαίνει ερήμην τους αλλά τα ίδια έχουν ρόλο πρωταγωνιστικό και καθοριστικό για ό,τι συμβαίνει.

Επίσης βασικός παράγοντας επιρροής είναι **οι γονείς**. Οι γονείς που θα καταφέρουν να συγκρατήσουν και να ελέγξουν τις δικές τους αγωνίες θα είναι σε θέση να ανακουφίσουν το όποιο πρόβλημα των παιδιών τους. Συζητήσεις του τύπου « οι δάσκαλοι στο δημοτικό δεν αστειεύονται » ή « δεν θα πας στο σχολείο, αλίμονό σου!, δεν περνάνε εκεί αυτά που έκανες στο νηπιαγωγείο » κλπ προκαλούν σύγχυση, αναίτιες αγωνίες και άγχη στους υποψήφιους μαθητές του Δημοτικού. Οι γονείς επιβάλλεται να προετοιμάζουμε το παιδί μας μπροστά στις νέες συνθήκες που πρόκειται να αντιμετωπίσει με ενέργειες όπως:

- ανακοινώνουμε στο παιδί, με ήρεμο τρόπο, την αλλαγή σχολείου νωρίτερα και όχι την τελευταία στιγμή
- οργανώνουμε ένα αποχαιρετιστήριο πάρτι ή δημιουργούμε μια διαδικασία με την οποία κλείνουμε τον κύκλο Νηπιαγωγείο.
- δημιουργούμε στο παιδί θετικές προσδοκίες σχετικά με το νέο του σχολείο
- ακούμε με προσοχή τι έχει να μας πει
- συμμαριζόμαστε τα συναισθήματά του
- συζητάμε συγκεκριμένα τι το απασχολεί σχετικά με την αλλαγή σχολείου
- προσπαθούμε να βρούμε συγκεκριμένες λύσεις στους φόβους και τις ανησυχίες του και όχι να το καθησυχάζουμε γενικά κι αόριστα.

Τέλος στόχος των γονιών πρέπει να είναι να μετριάσουμε και να εξαλείψουμε την αγωνία, τις απορίες, το άγχος και γενικότερα την αρνητική εικόνα που έχουν σχηματίσει (ή φαντάζονται) τα νήπια πριν την είσοδο τους στο δημοτικό σχολείο. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι τα παιδιά που έχουν πάει παιδικό σταθμό και νηπιαγωγείο υπερτερούν σε σχέση με τα άλλα πρωτάκια στο ότι: 1. Είναι αρκετά προετοιμασμένα, μιας και έχουν ήδη στο σακίδιο τους δύο χρόνια σχολικής εκπαίδευσης 2. Παράλληλα περνάνε το κατώφλι του δημοτικού εφοδιασμένα με **υπομονή, πειθαρχία** και με την πρόθεση για **συνεργασία**.

Ο ρόλος του δασκάλου είναι πολύ σημαντικός. Ο δάσκαλος πρέπει να δείξει αγάπη και ενδιαφέρον ιδιαίτερα για τα πρωτάκια. Θα πρέπει να τα αγκαλιάσει με στοργή, να καθίσει με υπομονή δίπλα τους και να τα βοηθήσει σε όσες δυσκολίες συναντήσουν. Θα πρέπει να είναι καλός και γλυκός μαζί τους, (άλλωστε ένα χαμόγελο είναι το καλύτερο φάρμακο για το παιδί), να έχει στο μυαλό του να τα οριοθετήσει σταδιακά και να τα βοηθήσει να δεχτούν ότι στο δημοτικό πρέπει να προσπαθήσουν λιγάκι περισσότερο από ότι στο νηπιαγωγείο.

Η συνεργασία γονιών και δασκάλων είναι απαραίτητη γιατί, εκτός των άλλων, η πρώτη τάξη μπορεί να αποκαλύψει πιθανές δυσκολίες που μπορεί να έχει το παιδί. Όταν το παιδί περνάει από τον προφορικό στον γραπτό λόγο, τα όποια προβλήματα φαίνονται πιο έντονα. Δηλαδή φαίνεται πόσο εύκολα συγκεντρώνεται, πόσο κρατάει η συγκέντρωσή του, αν μπορεί εύκολα να μάθει να διαβάζει, αν μπορεί να αντιγράψει από τον πίνακα. Ίσως αποκαλυφθούν προβλήματα ωριμότητας ή ακόμη και μαθησιακά προβλήματα τα οποία χρήζουν αντιμετώπισης μέσα από συνεργασία. Ο δάσκαλος γνωρίζει και οφείλει να γνωρίζει πως το σχολείο για να επιτύχει τους στόχους του χρειάζεται να έχει στο πλευρό τους γονείς, φίλους και συνεργάτες. Χωρίς τη δική τους βοήθεια, ελάχιστα μπορούμε να καταφέρουμε εμείς οι δάσκαλοι. Το ίδιο όμως πρέπει να ξέρουν και οι γονείς. Ότι οι δάσκαλοι έχουν την ίδια ακριβώς επιθυμία με εκείνους. Να δουν τα σημερινά πρωτάκια να προοδεύουν και να ανοίγουν αύριο τα φτερά τους για τη ζωή εξοπλισμένα με όσα περισσότερα εφόδια γίνεται. Αυτό που κι εμείς οι εκπαιδευτικοί επιθυμούμε είναι να δούμε τον κάθε μαθητή μας ένα πετυχημένο ενήλικο αύριο. Με γνώσεις αλλά και με αξίες και ιδανικά. Μορφωμένο μα και ευτυχισμένο. Γιατί ο στόχος του δημοτικού σχολείου δεν είναι μόνο να προσφέρει γνώσεις αλλά να διαπαιδαγωγήσει το παιδί και να συμβάλει στη συναισθηματική, σωματική και κοινωνική του εξέλιξη και πρόοδο.

Δικαιολογημένα λοιπόν προκύπτει η αναγκαιότητα για κοινή προσπάθεια και στενή συνεργασία ανάμεσα στην **πολιτεία, την οικογένεια και το σχολείο**, προκειμένου η μετάβαση των παιδιών από το νηπιαγωγείο στο δημοτικό να γίνεται ομαλά.

A.Δ